

3. Fundusz premiowy powstaje z oprocentowania w wysokości 4% w stosunku rocznym, obliczanego od ogólnej sumy emisji.

§ 7. 1. W każdym losowaniu podlega wylosowaniu dla każdej emisji 2.100 premii, w których mieści się również wartość nominalna wylosowanych bonów, na łączną kwotę 7.100.000 zł, a mianowicie:

— 2 premie po 200.000 zł, w tym wartość nominalna po 1.000 zł	=	400.000 zł
— 6 premii po 100.000 zł, w tym wartość nominalna po 1.000 zł	=	600.000 zł
— 14 premii po 50.000 zł, w tym wartość nominalna po 1.000 zł	=	700.000 zł
— 11 premii po 15.000 zł, w tym wartość nominalna po 1.000 zł	=	165.000 zł
— 9 premii po 10.000 zł, w tym wartość nominalna po 1.000 zł	=	90.000 zł
— 2.058 premii po 2.500 zł, w tym wartość nominalna po 1.000 zł	=	5.145.000 zł.

2. Premia wylosowana na bon o wartości stanowiącej część podstawowej wartości nominalnej podlega wypłacie w odpowiedniej części.

3. Bon, na który wylosowana została premia, podlega umorzeniu.

§ 8. 1. W okresie 20 lat, na jaki bony zostały wypuszczone, przeprowadzonych będzie 160 losowań.

2. Losowania dla wszystkich emisji przeprowadzane są publicznie i komisyjnie 8 razy w każdym roku w dniach 15 lutego, 30 marca, 15 maja, 30 czerwca, 15 sierpnia, 30 września, 15 listopada i 30 grudnia. Jeżeli w wymienionym dniu przypada dzień wolny od pracy, losowanie przeprowadzane jest w najbliższy powszedni dzień tygodnia.

3. Wypłata wylosowanych premii dokonywana jest po upływie 5 dni po dniu losowania.

4. Premie nie podjęte w okresie 20 lat, na jaki bony zostały wypuszczone, mogą być zrealizowane w ciągu następujących 2 lat po upływie powyższego okresu.

§ 9. 1. Sprzedaż i wykup bonów prowadzone są przez oddziały i ekspozytury Powszechnej Kasy Oszczędności oraz przez upoważnione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne i agencje Powszechnej Kasy Oszczędności w zakładach pracy.

2. Upoważnia się Powszechną Kasę Oszczędności do wstrzymywania sprzedaży bonów w dniu każdego losowania i w ciągu 5 dni po dniu losowania.

§ 10. 1. Cena sprzedażna bonu o podstawowej wartości nominalnej 1.000 zł wynosi:

— w pierwszym okresie 15-dniowym po losowaniu, z wyłączeniem dni wstrzymania sprzedaży (§ 9 ust. 2)	— 1.000 zł,
— w drugim okresie 15-dniowym po losowaniu	— 1.010 zł,
— w trzecim okresie 15-dniowym po losowaniu	— 1.020 zł.

2. Cena sprzedażna bonu o wartości stanowiącej część podstawowej wartości nominalnej wynosi odpowiednią część ceny określonej w ust. 1.

§ 11. Bony oraz premie od nich nie są opodatkowane.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

211

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 kwietnia 1971 r.

w sprawie szczegółowych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu dietetycznych środków spożywczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dietetyczne środki spożywcze, odżywki i używki przeznaczone do celów dietetycznych wolno produkować w zakładach przeznaczonych wyłącznie do ich produkcji lub w wyodrębnionych oddziałach zakładów produkujących również inne środki spożywcze.

2. W uzasadnionych wypadkach Główny Inspektor Sanitarny może zezwolić na produkcję dietetycznego środka spożywczego, odżywki lub używki przeznaczonej do celów dietetycznych w zakładzie (oddziale) produkującym inne środki spożywcze, pod warunkiem zastosowania odrębnego cyklu produkcyjnego w odpowiednich warunkach sanitarnych.

3. Dietetyczne środki spożywcze, odżywki i używki przeznaczone do celów dietetycznych zwane są dalej „środkami dietetycznymi”, a zakłady i oddziały określone w ust. 1 — „zakładami produkującymi środki dietetyczne”.

§ 2. Pomieszczenia produkcyjne zakładu produkującego środki dietetyczne powinny być wyposażone w urządzenia

i aparaty zapewniające ciąg procesów produkcyjnych bez krzyżowania się dróg poszczególnych faz produkcji.

§ 3. Komórka sprawująca kontrolę wewnętrzną jakości zdrowotnej w zakładzie produkującym środki dietetyczne powinna być wyposażona lub mieć możliwość bieżącego korzystania z laboratorium fizyko-chemicznego i mikrobiologicznego, dostosowanego do rodzaju produkowanych środków dietetycznych.

§ 4. 1. Kierownik zakładu produkującego środki dietetyczne jest obowiązany opracować dla każdego stanowiska pracy lub działu (oddziału) regulamin ustalający wymagania dotyczące:

- 1) sanitarnych warunków, które powinny być przestrzegane przy pracach na poszczególnych stanowiskach lub w poszczególnych działach,
- 2) higieny osobistej pracowników,
- 3) zakresu czynności objętych samokontrolą jakości zdrowotnej.

2. Regulaminy, o których mowa w ust. 1, powinny być uzgodnione z właściwym powiatowym (miejskim, dzielnicowym, portowym) inspektorem sanitarnym.

§ 5. Produkcja środków dietetycznych może się odbywać wyłącznie według ustanowionej Polskiej Normy lub normy branżowej.

§ 6. 1. Surowce używane do produkcji środków dietetycznych powinny odpowiadać wymaganiom ustalonym dla najwyższej jakości zdrowotnej danego surowca.

2. Surowce używane do produkcji środków dietetycznych powinny być poddawane szczególnej kontroli, jeżeli odpowiednio wymagania zostaną ustalone w zezwoleniu na produkcję danego środka dietetycznego.

3. Środki dietetyczne nie mogą zawierać pozostałości środków chemicznych stosowanych przy uprawie i ochronie roślin ponad ilość określoną jako dopuszczalną w zezwoleniu na produkcję danego środka dietetycznego.

§ 7. 1. Do produkcji środków dietetycznych nie wolno używać środków farmaceutycznych, chemicznych ani substancji dodatkowych dozwolonych, z wyjątkiem substancji przewidzianych w zezwoleniu na produkcję danego środka spożywczego.

2. Środki dietetyczne nie powinny zawierać zanieczyszczeń technicznych innych pod względem rodzaju lub ilości niż określone w zezwoleniu. Środki dietetyczne nie mogą być napromieniane lub poddawane działaniu prądów o wysokiej częstotliwości.

3. Środki dietetyczne w postaci konserw powinny być poddawane sterylizacji lub pasteryzacji.

§ 8. Środki dietetyczne powinny być wprowadzane do obrotu w jednostkowym opakowaniu fabrycznym, w ilościach dostosowanych do potrzeb nabywców indywidualnych oraz odbiorców zbiorowych.

§ 9. 1. Na jednostkowym opakowaniu fabrycznym środka dietetycznego powinien być umieszczony odpowiedni napis informacyjny „Dietetyczny środek spożywczy” lub „Odżywka” oraz oznaczenia wskazujące:

1) nazwę środka, jego przeznaczenie i numer zezwolenia na produkcję,

2) skład surowcowy z uwzględnieniem ilości substancji dodatkowych i składników, których zawartość jest ograniczona lub ma szczególne znaczenie,

3) datę przydatności do spożycia i sposób przechowywania,

4) nazwę i adres zakładu, który wyprodukował dany środek,

5) w miarę potrzeby — sposób przygotowania do spożycia.

2. Środek dietetyczny nie może być po upływie terminu przydatności do spożycia wprowadzany do obrotu ani używany do produkcji innych środków dietetycznych.

§ 10. 1. Zakłady, które wprowadzają do obrotu środki dietetyczne, powinny je przechowywać w warunkach podanych na jednostkowym opakowaniu fabrycznym.

2. W zakładach, o których mowa w ust. 1, powinny być wydzielone stoiska lub półki dla środków dietetycznych.

§ 11. Odstępstwa od wymagań ustalonych w § 8 i 10 mogą być stosowane w zakresie i na warunkach określonych w zezwoleniu na produkcję danego środka spożywczego.

§ 12. 1. Zakłady, które w dniu wejścia w życie zarządzenia produkują środki dietetyczne, obowiązane są w ciągu roku od dnia wejścia w życie zarządzenia wprowadzić ustalone w nim wymagania lub wystąpić do powiatowego (miejskiego, dzielnicowego, portowego) inspektora sanitarnego o przedłużenie tego terminu.

2. Inspektor sanitarny może przedłużyć termin przewidziany w ust. 1, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy.

3. Zakłady produkujące w dniu wejścia w życie dietetyczne środki spożywcze i odżywki, w których nie ma wydzielonych oddziałów, obowiązane są zorganizować takie oddziały w ciągu roku od dnia wejścia w życie zarządzenia lub po upływie tego terminu zaniechać produkcji tych artykułów. Nie dotyczy to wypadków, o których mowa w § 1 ust. 2.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Kostrzewski

212

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 5 czerwca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych oraz ponoszenia kosztów związanych z organizacją tych praktyk.

Na podstawie § 10 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1970 r. w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr 7, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 12 marca 1970 r. w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych oraz ponoszenia kosztów związanych z organizacją tych praktyk (Monitor Polski Nr 10, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zakład pracy obowiązany jest zapewnić zakwaterowanie komendantom hufców pracy i studentom, odbywającym praktyki robotnicze poza miejscem stałego zamieszkania w odległości uniemożliwiającej codzienny do-

jazd do pracy. Koszty zakwaterowania komendantów i studentów ponosi zakład pracy.”

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Zastępca komendanta studenckiego hufca pracy otrzymuje z zakładu pracy, zatrudniającego studentów odbywających praktyki robotnicze, z tytułu swej funkcji dodatek do uzyskanego przez siebie wynagrodzenia w wysokości 25% przeciętnego wynagrodzenia uczestników studenckiego hufca pracy.

2. Wynagrodzenie zastępcy komendanta studenckiego hufca pracy bez dodatku, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe od przeciętnego wynagrodzenia uczestnika studenckiego hufca pracy.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: M. Krukowski